

אָסוּר לְקַרָּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פְּרֻשַׁת עֵיַן הַמֶּדֶד

יוֹצֵא לְאֹרֶחַ ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכֵנֵת עֵיַן חַמַּד - אֲבֵשֶׁת צִיּוֹן

לְרֻפּוֹת כָּל חוֹלֵי ע"י וּבְכֻלָּם צִיּוֹן בֶּן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

בְּמִדְבָּר - לֹא מְצֵאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה

"וְנָשִׂיא לְבָנֵי גֵד אֱלִיָּסָף בֶּן רְעוּאֵל" (במדבר ב, ד)

האשים אותי בצביעות ואף חירפו וגידפו אותי, נאלצתי מחמת הבושה לברוח משם, וראש הכולל לא האמין למשרתת ופיטר אותה ממשרתה."

"לאחר תקופה מסוימת, כאשר כלו דמי השוחד מכיסה, באה אליי הערבייה והתחננה לפניי שאסלח לה, על העוול הנורא שגרמה לי, היא הבטיחה שתלך ותפרסם ברבים את כל האמת, ותאמר, שהייתה זו עלילת שווא."

"ברגע זה", אמר בעל ה'שדי חמד', "עמדתי בפני התלבטות, מצד אחד שמחתי על ההזדמנות ששמי יטוהר מהאשמה הנוראה, והכל יבוא על מקומו בשלום. **אולם מצד שני, חילול השם כבר נגרם, וכעת אם יפורסם הסיפור האמיתי, יצא שוב חילול השם אודות התנהגותו המבישה של אותו אברך.**"

"מוטב", החליט הרב, **"לסבול חרפתי בדומיה.** באותה שעה שקבלתי את ההחלטה הקשה, אשר הייתה עלולה לסכן את כל עתידי בעולם התורה"- סיים בעל ה'שדי חמד'- "הרגשתי איך מעיינות החכמה נפתחים אצלי. במקום הנזק שהיה צפוי מהחלטתי- זכיתי לסייעתא דשמיא במידה בלתי מצויה אשר הביאתני עד הלום."

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

בראש הפרשה כתוב דעואל וכאן כתוב רעואל ברי"ש מדוע?

ביאר החיד"א בספרו חומת אנך, על פי מה שנכתב בספר אמרי נעם (פרשת ויצא): גד זכה שמשה רבינו נקבר בחלקו, לפי שכשמינה משה את דן לראש דגל, גד היה יכול לטעון, **אני בכור לזילפה, ודן בכור לבלהה, למה איני ראש דגל כמוהו?! ולא דיבר נגד משה מאומה, לכן כתוב אליסף בן דעואל וכתוב נמי אליסף בן רעואל ברי"ש, לומר שעלה זכה להיות ריע א-ל- שהוא משה, שנקבר בחלקו.** עכ"ל.

לקח רב למדים אנו מרעיון זה, לו יצויר שהיה גד טוען נגד משה והיה נהיה לראש דגל, מה היה לו מזה ומה היה נשאר לו מכך, וכי כבוד זה היה לוקח לקבר- כי לא במותו ייקח הכול. אמנם בעת ששתק ולא דיבר מאומה, זכה לזכות עצומה ונקבר משה רבינו "איש האלקים" אבי הנביאים בחלקו, ונקרא לדורי דורות- רעו-א-ל לומר שעלה זכה להיות רַע א-ל- שהוא משה. זה שאמר התנא, **"לא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה"**.

סיפר בעל ה'שדי חמד' שבצעירותו לא הצטיין בכישרונות, ומעייני החכמה נפתחו לו, בגלל מעשה שהיה: "בהיותי אברך צעיר למדתי בכולל אברכים, אחד מבני החבורה שנתקנא בי, יזם עלילה שפלה עליי, הלך ושיחד את המשרתת הערבייה, שתוציא עלי שם רע ותפרסם ברבים שאני מפתה אותה למעשים לא צנועים, ואכן כך עשתה. הציבור

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני
מאיר ישראל בן רחל ברכה- גלית בת מסודי
ליאור יהושע סומך וב"ב- ארז בן שושנה
יהודה אריה בן רחל ברכה- רונן אברהם וב"ב
ענת בת רחל ברכה- ארז מזרחי וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה- עמית בן רבקה
נעם יצחק בן רחל ברכה- יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית- שלמה בן רקפת ודנה דוד

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה ניט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
חגית בת גילה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ'הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה
גילה בת אקבאל- בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה
מזל בת חנה אורן בן אסתר
ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה ענת בת רחל ברכה
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שולו בן מזל פחמימה כל עם ישראל

11/05/2013		ב' סיוון תשע"ג	
פרשת במדבר			
הפטרה: "והיה מספר"- הושע פרק ב' אבות- פרק ו. מ"ו לעומר			
ר"ת	יציאה	כניסה	
20:55	20:06	18:47	י"ב
20:53	20:09	19:05	ת"א
20:56	20:10	18:58	ח'פה
20:53	20:06	19:05	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – התר ואסור

האם מותר לבשל בשר בסיר שבושל בו דג או להיפך?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

סיר שבישלו בו בשר ודגים יחד - הרוצה להשתמש בסיר זה מעת לעת, יגעיל תחילה הכלי, ואם רוצה להשתמש בכלי רק לאחר המתנה של עשרים וארבע שעות, אפשר להקל ולהשתמש בקדירה גם ללא הגעלה. **מקורות:** כף החיים (שם אות יג). ובשו"ת שבט הלוי ח"ו (סימן קיא) החמיר להגעיל גם לאחר המתנה מעת לעת. וע"ע שו"ת תשובות והנהגות ח"ד (סימן קפט). וע"ע בשו"ת שדה אלחנן ח"ב (סימן יז) שלאחר שהוסרה חתיכת הדג שנפל לתבשיל בשר מועיל ביטול בשישים.

מותר לבשל בשר בסיר, שבושל בו דג או להיפך, גם כאשר הסיר בן יומו, ובלבד שמנקים אותו היטב בין אחד לשני. **מקורות:** ט"ז (יו"ד סימן צה סק"א) היות והסכנה רק כשאוכל הבשר עם דגים ממש, ולא כשנבלע בו טעם דגים הבלוע בכלי. וכ"פ בשו"ת שבט הלוי ח"ו (סימן קיא אות ד). במקומות שמרבים בטיגון דגים ובשר, ראוי לייחד כלים נפרדים, היות שפעמים המחבת לא ניתן לניקוי יסודי, ונותרת ממשות על פניו.

כְּחָה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה

סיפר הרב מנחם שטיין שליט"א: לפני כ-22 שנה, בשנת ה'תשמ"א (1981), נערכה מדינת ישראל לקראת המבצע המסוכן ביותר בתולדות המדינה הידוע כ"מבצע תמוז". זה היה המבצע ממנו רעדו מפחד אנשי הממשלה, וכל תושבי ישראל קראו תהילים במקלטים - ומדובר בהפצצת הכור הגרעיני - בעיראק.

ראש הממשלה של אותם ימים פחד מאוד מכך, שאם ישראל תחדור לשטח עיראק ותפציץ את הכור, הדבר יוכל להביא לחימום כל המדינות הערביות כנגדו, שיגרום להפצצת ישראל ע"י מדינות ערב. אולם מנגד, אי אפשר היה להתעלם מאימומו המוחשי של הרודן סדאם חוסיין שר"י כשאיים עשרות פעמים על כתישת מדינת-ישראל. לכן, מה עשה לפני המבצע? הוא התקשר אל המלובן הצדיק רבי ישראל אביחצירא, ה'בבא סאלי' זצ"ל וכן התקשר עם הרב הצדיק הגאון אלעזר מנחם שך זצ"ל, כדי לקבל את ברכתו להצלחת המבצע המסוכן, שנועד לשמור על חייהם של התושבים.

הרב שך זצוק"ל שומע את הפרטים ונותן את ברכתו לצעד המסוכן. גם ה'בבא סאלי' זצוק"ל שומע את הפרטים ונותן את ברכתו, אך הוא מוסיף שאלה לראש הממשלה: "אמור נא לי, באיזה שעה אתה מתכנן לעשות את המבצע?", שאל הצדיק. ראש הממשלה השיב: "התכנון המדויק נקבע לחג שבועות, בשעה 12:30 בצהריים בדיוק- כמובן לא לפרסום!". כששומע זאת ה'בבא סאלי', הוא מבקש לפתע דבר מוזר ותמוה עד מאוד: "יואיל בטובו כבודו, להעתיק את המבצע לשעה 14:30 בבקשה".

ראש-הממשלה, שהכיר בקדושת ה'בבא סאלי', השיב: "זה לא תלוי בי, אלא בגורמים צבאיים, אך אני כמובן אגיש את ההצעה בכינוס המדיני", הבטיח וסיים את השיחה. כאשר הגיש הלה את ההצעה בכינוס המדיני לשינוי זמן המבצע, היא התקבלה על דעת הדרגים הנוספים וזמן המבצע נקבע לבסוף- חג שבועות, שעה 14:30, ישראל תחדור לעיראק ותתקיף את הכור הגרעיני.

היה זה במוצ"ש, הקב"ה עזר לעם ישראל, והמבצע הצליח מעבר למשוער. אף מטוס לא יורט! בכלי התקשורת השונים ב"ה ניתן היה לשמוע את הידיעה הבאה: "מבצע מופלא עד מאוד! ללא הרוגים וללא פצועים! מבצע מדויק להפליא!". כל העולם היה כמרקחה והגינניים נשמעו מכל עבר, מבית ומחוץ. שנים רבות עוד לאחר מכן ניסו מדינות שונות להבין את הצלחת המבצע שהייתה מורכבת עד מאוד לוגיסטית ומבצעית כאחד.

בביתו של ה'בבא סאלי', אף אחד לא העז לשאול את הצדיק: "מה ההבדל אם המבצע היה מתקיים בשעה 12:30 או בשעה 14:30?" אך היה אחד שהעיז לשאול, והוא הרה"ג יעקב אדלשטיין שליט"א. ה'בבא סאלי' שמע את דבריו וענה לו: "כששמעתי שהמבצע יהיה בחג שבועות, חשבתי לעצמי: 'מה עושים בני הישיבות, לומדי התורה בשעה 12:30? הרי כל הלילה הם למדו תורה, ורובם הלכו לישון לאחר התפילה, ובשעה 12:30 הם מתחילים את סעודת היום טוב'".

"אף על פי שמדובר בסעודת מצווה, זה לא מספיק כדי שנוכל לקבל עזרה משמיים לנצח במבצע כל כך מסוכן. בשביל מבצע מסוכן כזה, צריך המון כח וטנקים רוחניים לעם היהודי, לכן אמרתי לו, שיעשה זאת בין השעות 2-3 בצהריים, שאז אחרון הסועדים כבר חזר לבית המדרש, זהו הזמן שכל בחורי הישיבות ולומדי התורה עמלים בה ועוסקים בה!". סיים ה'בבא סאלי' ואמר: "אני צריך, שכל בני התורה יהיו על משמרתם כדי שנזכה לנצח בסכנה כזאת!" ואכן ב"ה זכות לומדי התורה הגנה ושמירה.

מְנוּיִים

לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הַקְּדֵשֶׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, תזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקד 90805

לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

רבי ישראל בעל שם טוב זצ"ל הידוע כ-"אור שבעת הימים": נולד ב- י"ח אלול ה'תנ"ח (1698). התייתם מהוריו בגיל צעיר. שימש כעוזר למלמדי תינוקות וכשוחט. עבד התבודד שנים אחדות בהרים שבין קיטוב לקוסוב. עד גיל 36 הסתיר את מעשיו ועשה עצמו עם הארץ. לאחר מכן התגורר בטלוסט ומז'בוז'.

הרב הראשון שיהיה ארץ ישראל

מייסד החסידות. מקובל מעשי, בעל מופת ועושה נפלאות. בעל רוח-הקודש. משך אחריו נפשות אלפים ורבבות החזיר למוטב. סיפורי מופתים רבים מיוחסים לו. מתנגדים רבים היו לרב בשל שיטת החסידות. נפטר בחג השבועות, ו' סיוון ה'תק"כ (1760). חי כ-62 שנים. נולד להוריו אליעזר ושרה בהיותם זקנים מופלגים (אביו היה כבן 100 שנים). אמו שימשה כמיילדת בעיירה אוקופ.

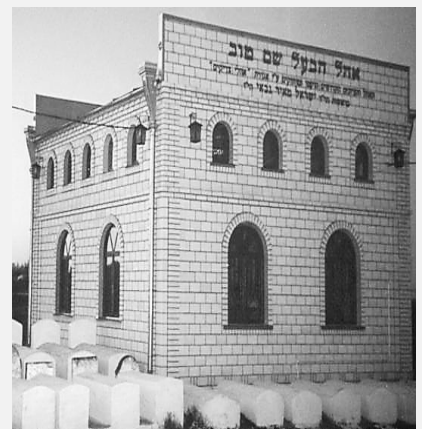
ילדיו: בנו יחידו ר' צבי הירש. **בתו:** אדל (ראשי תיבות **אש דת למו**- נישאה לר' יחיאל אשכנזי). **אשתו:** הרבנית חנה- אחותו של רבי אברהם גרשון מקוטוב.

רבותיו: אחיה השילוני. **מתלמידיו:** ר' דוב בער (המגיד ממזריטש), ר' יחיאל מיכל (המגיד מזלוטשוב), ר' יעקב יוסף כ"ץ, ר' מאיר מרגלית מאוסטרה, ר' משה מקיטוב, ר' נחום מצ'רנוביל, ר' נחמן מקוסוב, ר' נחמן מהורדנקה.

שלושת תלמידיו הקרובים של הבעל שם טוב, לא הופתעו לשמע בקשתו של רבם - לצאת עימו לדרך. הם היו מורגלים, כי מפעם לפעם הם נקראים ללוות את רבם לנסיעות מרוחקות בלי לדעת את יעד הנסיעה. רגילים היו גם לכך שמספר דקות לאחר היציאה לדרך היה רבם הקדוש מורה לעגלון, אלכסי, לעזוב את המושכות וללכת לישון, ולאפשר לסוסים לצעוד לבדם, לאותו יעד שבשמים החליטו להוביל אליו את הבעש"ט ותלמידיו.

באותו לילה הנסיעה נמשכה מעבר לרגיל. הם נסעו ונסעו שעות ארוכות בלי להגיע לשום יעד. הנסיעה, שנמשכה כמעט יומיים, למעט זמני התפילות, הייתה תמוהה להם ביותר. תמיהתם גברה כשנכנסו לקראת היום השלישי לתוך יער מאיים. הסוסים האטו את קצב הדהירה בגלל העצים הסבוכים, והערב שנטה לרדת רק הגביר את הבלבול. התלמידים התמהים ציפו להסבר מפי רבם, אולם, במבט מוטרד, הסביר להם כי מהשמים מעליהם ממנו את כל ידיעותיו הרוחניות. וכך נמשכה הדרך בתוך היער הסבוך והמאיים, כשהחשש הולך וגדל לאור העובדה כי השבת מתקרבת ואין להם היכן לשבות, וכשבידיהם אין יין, חלות, ושאר צרכי השבת. החסידים ראו כי רבם מוטרד מאוד, וכי אפילו להתפלל בכוונות הרגילות אינו יכול. יום שישי בצהרים, התחושה קשה, להיות ביער המאיים בשבת ללא נרות, יין, חלות, סעודות שבת ... דבר שלא חלמו מעולם שיקרה להם.

לפתע מרחוק הם ראו בית בנוי בקרחת יער, הם מיהרו לשם והתלהבו לראות, כי בפתח הבית קבועה מזוזה. שמחתם הייתה ללא גבול. הם דפקו בדלת, וכשזו נפתחה ראו אל מול עיניהם איש מאיים, גדול ממדים. בקול גס ביקש מהם ללכת, כי אינו מעוניין באורחים. הוא הסביר להם, כי רבנים למיניהם מעצבנים אותו ואינו מוכן בשום אופן לארחם בביתו. התלמידים התחננו בפניו שירחם עליהם, וכי ישלמו לו כל מה שידרוש, עד שלבסוף הסכים תמורת כמה תנאים: ראשית, אמר להם, כי היות והוא אדם רעב הם חייבים להתפלל בקצב שלו, אחרת יאכל סעודות שבת בלעדיהם. לגבי הכשרות הוא אמר, כי בשאלה הראשונה על כשרות המאכלים הוא יזרקם מביתו היות ואינו סובל חומרות מיותרות של רבנים, על שירה וזמירות אין על מה לדבר, הבהיר להם. בלית ברירה הסכימו הבעש"ט ותלמידיו לתנאיו של בעל הבית.

כששאלו את האיש, האם יש מקום לטבול, או לכל הפחות, היכן ישנם מים להתרחץ לכבוד שבת, שאגותיו של האיש נשמעו למרחוק, "ידעת שאסור היה לי להכניסכם לביתי, ורק תעיקו עליי". בליל שבת, כשהחבורה הקדושה בקושי התחילה את תפילתה, בעל הבית כבר היה בסופה. הם ניסו לבקש ממנו, שימתין עוד רגעים מספר, אולם די היה במבטו כדי להבהיר כי מוטב לשתוק. יין לקידוש לא היה מוכן לתת להם בשום אופן, אלא דרש מהם לצאת ידי חובה בקידוש שהוא עושה. בצער גדול שמו לב, כי הם בקושי מבינים את המילים שהוא ממלמל בקידוש. הסעודה עצמה הסתכמה במעט לחם ישן ויבש, ששם לפניהם.

למחרת הכל חזר על עצמו, תפילה מהירה ביותר, קידוש מגומגם על ידי בעל הבית, סעודת שבת ללא מאכלים וזמירות. אחד החסידים אפילו שאל את חברו האם היום זה אכן שבת. תמיהתם של החסידים והבעש"ט הייתה ללא גבול, והפליאה גברה משעה לשעה - על מה ארע להם ככה. סעודה שלישית לא הסכים האיש לתת להם בשום אופן, וברור היה, כי על מלווה מלכה אין מה לדבר. ביום ראשון בבוקר רצתה החבורה הקדושה לברוח משם, אולם האיש לא הניח להם ובאמתלות שונות עיכבם עוד ועוד.

ביום השלישי, נפתחה לפתע אחת הדלתות הצדדיות ויצאה משם אשה לבושה בצניעות. "רבי, האם לא תכירני?", פנתה אל הצדיק, "הרי אני ציפורה, המשרתת היתומה שגרה בביתכם". הבעש"ט אכן זיהה אותה, ושאל בתדהמה למעשיה כאן. "אתם בוודאי אינכם זוכרים, כי פעם הרבנית הקדושה ישבה וסרקה את שערי הארוך. הסירוק כאב לי מאוד וניסיתי שוב ושוב לברוח ממנה. **בשלב מסוים הרבנית לא התאפקה ונתנה לי סטירת לחי, כדי לחנכני.** אולם בשמים כאבו את כאבי, כאבה של יתומה, וגזרו על הרב, שראה את המעשה ולא מחה, כי יפסיד את חלקו בעולם הבא". ציפורה המשיכה וסיפרה, כי בעל הבית הינו בעלה, שלמעשה הינו צדיק נוסתר, כשהתחננו, סיפר לה על הדין שנגזר על הבעש"ט הקדוש. לאחר תפילות רבות ותחנונים אין קץ לביטול הגזרה, נאמר לנו בשמים, כי אם לבעש"ט תתבטל עונג שבת אחת, אזי הדין יתבטל ממנו, שכן שבת הינה בחינת עולם הבא. "לכן החלטנו בעלי ואני, להביא לפה את הרב ולגרום לו לשבות שבת ללא שום עונג שבת, ואכן הדין סר מהרב". באותו רגע כוחותיו של הבעש"ט חזרו אליו, וראה בעיניו הקדושות, כי כל מה שאמרה אכן נכון ומדויק. לבקשתם של הזוג נשאר הבעש"ט ותלמידיו לשבת נוספת, שבת של התעלות ורוממות הנפש.

חורף שנת ה'תקמ"ז לא זו בלבד שהקדים ובא, אלא שמיד הופיע במלוא עוצמתו. עוד לא תמו ימי חול-המועד סוכות, וכבר כוסו מרחבי רוסיה הלבנה בשכבה עבה של שלג ורוחות מקפואות נשבו בעוז. חסידיו של רבי שניאור-זלמן, בעל התניא, אמנם הספיקו להגיע לליאוזנה לקראת החג, אבל מזג-האוויר הסוער שליווה אותם בדרכם ותפס אותם בלתי-מוכנים לקראת הקרה, פגע ברבים מהם. **כמעט כולם סבלו מהצטננויות ורבים אף חלו קשות. ביניהם היו כמה זקנים מופלגים, ששכבו רתוקים למיטותיהם וקדחו מחום.**

אבל ההכנות לקראת שמחת-תורה נערכו כמדי שנה. ר' מיכל השמש נכנס בצוהרי יום הושענא-רבה לבית-המדרש והוציא מתוך ארון-הקודש את כל ספרי-התורה. הוא גללם בהקפדה, כך שהתפר יימצא בדיוק באמצע, כרכם והידקם היטב והכינם לקראת ההקפות בלילה. לאחר מכן פנה, יחד עם המסייעים על-ידו במלאכה, אל חדרו של הרבי והודיע לו על השלמת כל ההכנות הדרושות. פניו של הרבי הביעו קורת-רוח. את המעמד ניצל אחד החסידים החשובים, **ר' פינחס רייזס, ופנה אל הרבי בבקשה להתפלל לרפואתם של כל האורחים הרבים, שבאו ממרחקים וחלו בדרך.**

הרבי האזין לדבריו, ועל פניו עלתה הבעה רצינית. רגע עמד מהורהר, ולפתע כאילו נייער ממחשבותיו, פתח ואמר: "על התורה נאמר, שהיא - 'אש דת למו'. היום יהיה שמחת-תורה. יבואו הכול לכאן להקפות, ואז - אש אוכלה אש; **האש של שמחת-תורה תכלה את אש הקרירות והמחלה.**"

דבריו של הרבי התפשטו כברק בכל העיירה וחוללו רעש רב. חיש-מהר פשטה השמועה גם באכסניות השונות, ולכל החולים הייתה אורה ושמחה. בחוץ השתוללה סופת השלגים, והקור היה נורא, אבל הדבר לא מנע מכל החולים למיניהם, להכין את עצמם לקראת ההליכה להקפות בלילה.

לפנות ערב נראה בעיירה מחזה שלא מן העולם-הזה. **חולים, שבקושי יכלו לעמוד, דיידו אל בית-המדרש כשהם שעונים על חבריהם. קשישים וחולים מסוכנים, שהרופאים אסרו עליהם לזוז ממקומם, נישאו באלונקות בתוך הרוחות הסוערות.** אמונתם המוחלטת של כל החסידים בדברי הרבי הביאה את כולם אל בית-המדרש להקפות. בית-המדרש לבש מראה מוזר ביותר. על כל צעד ושעל שכבו זקנים וחולים. הספסלים נראו כמיטות. המקום דמה יותר לחדר-חולים מאשר לבית-מדרש.

לרבי הזקן היה סדר מיוחד בשמיני-עצרת. תחילה היה עורך הקפות 'קטנות' בבית- המדרש הקטן הסמוך לחדרו, בהשתתפות מניין אנשים מצומצם. אחר-כך היה מקדש בסוכתו, ורק לאחר מכן היה נכנס לבית-המדרש הגדול לעריכת ההקפות ה'גדולות' עם הציבור כולו.

גם הפעם נהג הרבי כך. לאחר ההקפות ה'קטנות', פנה לסוכתו לקדש על היין. אלא שהפעם לבש כל העניין אופי רציני יותר ולא-שיגרת. הרבי זימן אליו שלושה מחסידיו, שהאחד היה כהן, שני לוי ושלישי ישראלי. בטרם קידש על היין פנה אליהם ואמר: "ממנה אני אתכם לבית-דין. האזינו היטב לברכותיי על היין וענו אמן גם על כל הכוונות שאכוון". כשסיים לקדש, נטל הרבי את גביעו והריק את שיירי היין, שנשארו בו אל בקבוק יין גדול שניצב על השולחן. ואז שב ופנה אל שלושת חברי בית-הדין והורה להם: **"עתה לנו וחלקו מן היין לכל החולים שבבית-המדרש, ויהיה להם לרפואה שלמה".**

לרגע עצר הרבי כמהרהר קלות ומיד הוסיף: "הודיעו על כך גם בעזרת-הנשים ואמרו להן בשמי, **כי כל הנשים העקרות או אלו המשכלות ולדותיהן - ייקחו אף הן מן היין הזה ויזכו לזרעא חיא וקיימא".** הס הושלך בבית-המדרש עם היכנסם של שלושת חברי בית-הדין, שמינה הרבי. הם התייצבו על הבימה המרכזית וחזרו מלה במלה על דבריו של הרבי.

כשסיימו, ביקש אחד מהם להוסיף כמה דברים משלו על דברי הרבי, וכה אמר: "מקובלנו מפי זקנים, כי כדי שברכת הצדיק תחול, על המתברך לעמוד בשני תנאים: **האחד, עליו להאמין באמונה שלמה בברכת הצדיק; והשני, על המתברך לקבל על עצמו התמסרות מוחלטת לקיום רצונותיו והוראותיו של הצדיק, ללא כל פשרות.**"

ואז החלה החלוקה. קשה לתאר את ההתרגשות, שאחזה בבית-המדרש. אלפי האנשים הושיטו את ידיהם כדי לזכות בטיפה מן היין. החולים הזדקפו ממשכבם ולגמו אף הם מעט מן היין המבורך, מתוך אמונה שלמה ברפואתם הקרובה. **שעה ארוכה נמשכה החלוקה, עד שהכול קיבלו מן היין.**

לא חלף זמן והרבי הופיע בבית-המדרש לעריכת ההקפות. ההקפות באותו לילה היו שמחות ורוויות עליצות והוד של קדושה יותר מתמיד. למחרת המתה ורגשה כל העיירה. כל החולים, שהשתתפו אמש בהקפות עם הרבי, כולל הזקנים והחולים המסוכנים שבהם - החלו להירפא. **על אחדים מהם התבטאו הרופאים המקומיים, כי הם בבחינת מתים שקמו לתחייה. במשך אותה שנה נפקדו גם הנשים העקרות והמשכלות וזכו לילדים שלמים ובראים. ויהי למופת.**

<p>הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת אירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורליה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל</p>
---	--	---	--	--